

Præmieskydningen i Vammen.

(Viborg Stifts Folkeblad.)

Skydningen tog sin Begyndelse ca. Kl. 9 og fortsattes i 6—7 Timer under ugunstige Vindforhold. Efter endt Skydning marcherede Skytterne med Musik og Faner i Spidsen tilbage til Vammen, hvor Forfriskninger indtoges af de medbragte Madkurve. Vammen Skytter indbød derefter deres Gjæster til en Dans i Forsamlingshuset, og Dansen gik nu livligt til ca. Kl. 11, da Vammen Skytter opvartede med Kaffe og lidt senere med et Glas Punsch. Der blev da holdt flere korte Taler, af hvilke hidrættes følgende:

Formanden for Vammen Kreds, Jens Kvorning, meddelte Resultatet af Skydningen, hvorefter han udbragte et Leve for, at de tre tilstedeværende Kredse maatte være sig stærke og levedygtige til Trods for, at de ere komne noget sent med. Han opfordrede derefter de tilstedeværende Lærere til at tage Ordet.

Lærer Rasmussen, Hersom, takkede for den udviste Gæstfrihed og mindede om, at det var anden Gang, Vammen og Hersom holdt Kappelstrid og begge Gange med Nederlag for Hersom, men de vilde ikke tabe Modet derfor, men huske paa Romernes Kamp med Kong Pyrrhus. Mange troede, at Skydningen var til ingen Nytte, men

Taleren var af modsat Mening. Han havde hørt en Præst udtale, at Skydningen staa-
satte Viljekraften og udviklede Snarraadig-
heden, og han gav Præsten Ret. Taleren
kjendte et Exempel fra Krigen, hvor en dansk
Soldat, der var en øvet Skytte, reddede sit
Liv ved sin Snarraadighed. Han saae en
Tysker sigte paa sig, men før Tyskeren fik
Sigte, hæver Danskeren sin Bøsse til Kin-
den og trykker af. Tyskeren faldt, og Dan-
skerens havde sikkert ved sin Snarraadighed
reddet sit Liv. Taleren fremhævede flere
Eksempler baa-
de fra Ind- og Udlandet paa,
hvor vidt Færdigheden i Skydning kan dri-
ves, og han opfordrede alle Skytterne til at
tage kraftigt fat, thi Maalet er Danmarks
Frelse.

Præmieskydningen i Vammen

(Viborg Stifts Folkeblad)

Skydningen tog sin Begyndelse ca. kl. 9 og fortsattes i 6-7 timer under ugunstige Vindforhold. Efter endt Skydning marcherede Skytterne med Musik og Faner i Spidsen tilbage til Vammen, hvor Forfriskninger indtoges af de medbragte Madkurve. Vammen Skytter indbød derefter deres Gjæster til en dans i Forsamlingshuset, og Dansen gik nu livligt til ca. kl. 11, da Vammen Skytter opvartede med Kaffe og lidt senere med et Glas Punch. Der blev da holdt flere korte Taler, af hvilke hidrættes følgende:

Formanden for Vammen Kreds, Jens Kvorning, meddelte Resultatet af Skydningen, hvorefter han udbragte et Leve for, at de tre tilstedeværende Kredse maatte være sig stærke og levedygtige til Trods for, at de ere komne noget sent med. Han opfordrede derefter de tilstedeværende Lærere til at tage ordet.

Lærer Rasmussen, Hersom, takkede for den udviste gæstfrihed og mindede om, at det var anden gang, Vammen og Hersom holdt kappelstrid og begge gange med nederlag for Hersom, men de ville ikke tabe modet derfor, men huske på Romernes kamp med Kong Pyrrhus. Mange troede, at skydningen var til ingen Nytte, men Taleren var af mod-
sat mening. Han havde hørt en Præst udtale,
at Skydningen staa-
satte Viljekraften og ud-
viklede Snarraadigheden, og han gav præsten
ret. Taleren kjendte et Eksempel, hvor en
dansk soldat, der var en øvet skytte, reddede
sit Liv ved sin Snarraadighed. Han saae en
Tysker sigte på sig, men før Tyskeren fik Sig-
te, hæver Danskeren sin Bøsse til Kinden og
trykker af. Tyskeren faldt, og Danskeren hav-
de sikkert ved sin Snarraadighed reddet sit
liv. Taleren fremhævede flere Eksempler baa-
de fra Ind- og Udlandet paa, på hvorvidt
Færdigheden i Skydning kan drives, og han
opfordrede alle Skytterne til at tage kraftigt
fat, Thi maalet er Danmarks frelse.

Lærer Nørregaard, Bjerregrav, fik derefter Ordet og udtalte sin Glæde over at være sammen med saa mange unge. Der er noget opdragende og dannende i slige Sammenkomster, selv om man ogsaa stubbes lidt under Dansen, thi det er jo ikke let at undgaa, hvor saa mange er til Stede. Taleren fremhævede de gode Skytters Betydning i 1848 og 1864, thi Forholdet mellem vore og Fjendens døde og saarede var ikke nær saadan, som man skulde have troet, at dømme efter Fjendens Mængde og bedre Vaaben.

Lærer Bjørn, Vammen, opfordrede som en Ven af Skyttesagen de gamle til at støtte den og de unge til at tage kraftigt fat, thi det er dem, der skal udføre Arbejdet.

Lærer Andersen, Vammen, bragte Forsamlingen en Hilsen fra Sønderjyderne, som han havde besøgt i Ferien. Taleren skildrede kort det sørgelige i Sønderjydernes Stilling. Det tyske Sprog indføres nu i alle Skoler, og enhver, som mukker mod den tyske Undertrykkelse af det danske Sprog og den danske Nationalitet, bliver erklæret for „lästig“ og vist ud. Taleren bragte dog ogsaa glædelige Tidender med fra vore Brødre hinsides Kongeaen. Han havde hørt deres ledende Mænd paa et Møde i Askov udtale deres bestemte Forvisning om, at Tyskerne aldrig ville formaa at undertvinge den danske Nationalitet, og havde hørt den gamle Pastor Svejstrup fra Vejen udtale den samme Anskuelse med den Begrundelse, at Sønderjyderne var et sejgt Folkefærd, og det, som gav Pastor Svejstrup det sikre Haab om Sejr var, at Sønderjyderne nu var lysvaagne.

Taleren troede, at Slaget, der ramte os i 1864, ogsaa til Dels havde vakt os; men der var endnu mange døde Pletter og mange sovende Folk rundt om i vort hjære Fædreland. Taleren fremhævede, at et Folk, som sløvt døjer Livet hen, ikke kan erkjendes for nogen levkraftig Nation, og han bad Forsamlingen med sig udbringe et Leve for, at alle de døde Pletter snart maa blive opdyrkede, saa vi kan sige med Sønderjyderne: „Vi er lysvaagne nu“.

Lærer Nørregaard, Bjerregrav, fik derefter Ordet og udtalte sin Glæde over at være sammen med saa mange unge. Der er noget opdragende og dannende i slige Sammenkomster, selv om man ogsaa skubbes lidt under Dansen, thi det er jo ikke let at undgaa, hvor saa mange er tilstede. Taleren fremhævede de gode Skytters Betydning i 1848 og 1864, thi Forholdet mellem vore og Fjendens døde og saarede var ikke nær saadan, som man skulde have troet, at dømme efter Fjendens Mængde og bedre Vaaben.

Lærer Bjørn, Vammen, opfordrede som en Ven af Skyttesagen de gamle til at støtte den og de unge til at tage kraftigt fat, thi det er dem, der skal udføre arbejdet.

Lærer Andersen, Vammen, bragte Forsamlingen en hilsen fra Sønderjyderne, som han havde besøgt i Ferien. Taleren skildrede kort det sørgelige i Sønderjydernes Stilling. Det tyske Sprog indføres nu i alle Skoler, og enhver, som mukker mod den tyske Undertrykkelse af det danske Sprog og den danske Nationalitet, bliver erklæret for lästig” (generende, red.) og vist ud. Taleren bragte dog ogsaa glædelige Tidender med fra vore Brødre hinsides Kongeaen. Han havde hørt deres ledende Mænd paa et Møde i Askov udtale deres bestemte Forvisning om, at Tyskerne aldrig ville formaa at undertvinge den danske Nationalitet, og havde hørt den gamle Pastor Svejstrup fra Vejen udtale den samme anskuelse med den begrundelse, at Sønderjyderne var et sejgt Folkefærd, og det, som gav Pastor Svejstrup det sidste haab om sejr var, at Sønderjyderne nu var lysvaagne.

Taleren troede, at Slaget, der ramte os i 1864, ogsaa til dels havde vakt os; men der var endnu mange døde Pletter og mange sovende folk rundt om i vort kjære Fædreland. Taleren fremhævede, at et Folk, som sløvt døser livet hen, ikke kan erkjendes for nogen levkraftig Nation, og han bad Forsamlingen med sig udbringe et Leve for, at alle de døde pletter, snart må blive opdyrkede, saa vi kan sige med Sønderjyderne: ”Vi er lysvågne nu”

Lærer Rasmussen udtalte sig om, hvor nødvendig Kvindernes Støtte var, og hvor stor den Hjælp var, som de kunde yde Skyttesagen. Deres Hjælp var saa stor og nødvendig, at Skyttesagen vanskeligt uden den kunde trives. Han sluttede med et Leve for Kvinden.

Lærer Bjørn udtalte sin varme Anerkjendelse af Førernes Dygtighed og Energi, uden hvilken de unge Skyttekredse sikkert ikke var naaede saa vidt. Han bad dem fremdeles virke i den rette Aand og bad Forsamlingen udbringe et Leve for dem.

Delingsføreren fra Rødning udbragte et Leve for **Vammen** og Hersom Skyttekredse.

Lærer Nørregaard fremhævede, at den bedste Maade, kvinderne kunde støtte Skyttesagen paa, var ved personlig Deltagelse i Skyttesagens ikke mindst vigtige Side, Gymnastiken. Om Sommeren, og især i Høsttiden, faar Pigerne maaske nok tilstrækkelig Bevægelse, og dog kan denne Bevægelse i Evne til at bringe Sundhed og Velvære ingenlunde sammenlignes med Gymnastiken. Dog var Gymnastiken særlig at anbefale for Pigerne om Vinteren, naar de maatte opholde sig inde ved Kakkellovnen den meste Tid. Et Par Timers svensk Gymnastik om Ugen for de unge Piger kunde gjøre Underværker i Retning af Sundhed og Velvære, legemlig Udvikling og god Holdning. Blegfoten vilde blive jaget Pokker i Vold, og mangen Tokrone til Læge og Medicin vilde blive sparet. Kvinden attraar at blive Moder, og hun har et stort Ansvar over for den opvoxende Slægt. Hun maa frem for alt selv være sund for at kunne føde og opfostre sunde Børn. Et saa ypperligt Middel til Sundhedens og Skjønhedens Bevarelse som Gymnastik maatte man ikke undlade at benytte. Taleren anbefalede til Slutning alle de tilstedeværende Piger snarest muligt at tage fat paa Gymnastiken.

Lærer Rasmussen mindede om, at de spartanske Kvinder øvede Gymnastik efter en stor Maalestok, og han fremhævede den bekjendte Udtalelse af en spartansk Kvinde: „Vi ere de eneste Kvinder, som føder Mænd til Verden“.

Lærer Rasmussen udtalte sig om, hvor nødvendig Kvindernes støtte var, og hvor stor den Hjælp var, som de kunde yde Skyttesagen. Deres Hjælp var saa stor og nødvendig, at Skyttesagen vanskeligt uden den kunde trives. Han sluttede med et Leve for Kvinden.

Lærer Bjørn udtalte sin varme Anerkjendelse af Førernes Dygtighed og Energi, uden hvilken de unge Skyttekredse sikkert ikke var naaede saa vidt. Han bad dem fremdeles virke i den rette Aand og bad forsamlingen udbringe et leve for dem.

Delingsføreren fra Rødning udbragte et Leve for Vammen og Hersom Skyttekredse.

Lærer Nørregaard fremhævede, at den bedste Maade, kvinderne kunne støtte Skyttesagen paa, var ved personlig Deltagelse i Skyttesagens ikke mindst vigtige Side, Gymnastiken. Om Sommeren, og især i Høsttiden, faar Pigerne maaske nok tilstrækkelig Bevægelse, og dog kan denne bevægelse i Evne til at bringe Sundhed og Velvære ingenlunde sammenlignes med Gymnastiken. Dog var Gymnastiken særlig at anbefale for Pigerne om Vinteren, naar de måtte opholde sig inde ved Kakkellovnen den meste tid. Et par Timers svensk Gymnastik (!?, red.) om Ugen for de unge Piger kunde gøre Underværker i Retning af Sundhed og Velvære, legemlig Udvikling og God Holdning. Blegfoten ville blive jaget Pokker i Vold, og mangen Tokrone til Læge og Medicin vilde blive sparet. Kvinden attraar at blive Moder, og hun har et stort Ansvar overfor den opvoxende Slægt. Hun maa frem for alt selv være Sund for at kunne føde og opfostre sunde Børn. Et saa ypperligt Middel til Sundhedens og Skjønhedens bevarelse som gymnastik maatte man ikke undlade at benytte. Taleren anbefalede til Slutning alle de tilstedeværende Piger snarest muligt at tage fat på Gymnastiken.

Lærer Rasmussen mindede om, at de spartanske Kvinder øvede Gymnastik efter en stor Maalestok, og han fremhævede den bekjendte Udtalelse af en spartansk Kvinde: ”Vi ere de eneste kvinder, som føder Mænd til Verden“.

Jens Kvorning bad Forsamlingen udbringe et Leve for Rasmussen og Nørregaard, uden hvis Tilstedeværelse Mødet sikkert ikke var blevet saa vellykket og fornøjeligt.

Dansen fortsattes nu til Kl. 2, hvorefter enhver gik til sit, sikkert for de flestes Bedkommende med Følelsen af at have tilbragt en rigtig fornøjelig Dag.

Jens Kvorning bad Forsamlingen udbringe et Leve for Rasmussen og Nørregaard, uden hvis tilstedeværelse Mødet sikkert ikke var blevet så vellykket og fornøjeligt.

Dansen fortsattes nu til Kl. 2, hvorefter enhver gik til sit, sikkert for de flestes vedkommende med følelsen af at tilbragt en rigtig fornøjelig Dag

Artiklen er fundet i Esbjerg Folkeblad med Viborg Stifts Folkeblad som kilde. Den daterer sig til 31. august 1890.

Transskriberet af Erik Overgaard i november 2023.